

46

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 4 kwietnia 1978 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Socjalistycznej Republiki Wietnamu o współpracy kulturalnej i naukowej, podpisanej w Warszawie dnia 16 sierpnia 1977 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 15 Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Socjalistycznej Republiki Wietnamu o współpracy kulturalnej i naukowej, podpisanej w Warszawie dnia 16 sierpnia 1977 r., nastąpiła w Hanoi dnia

22 lutego 1978 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Powyższa umowa weszła w życie w dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Wojtaszek*

47

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 kwietnia 1978 r.

w sprawie zwolnienia od podatków i opłaty skarbowej podatników osiągających przychody z niektórych rodzajów nowo uruchomionej działalności zarobkowej.

Na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 338 i z 1976 r. Nr 40, poz. 232), art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339 i z 1976 r. Nr 40, poz. 231), art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 45, poz. 226), art. 3, 11 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się, na warunkach określonych w rozporządzeniu, od podatków obrotowego i dochodowego, zwanych dalej „podatkami”, oraz od opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła, zwanej dalej „opłatą skarbową”, podatników osiągających przychody z nowo uruchomionej działalności zarobkowej w zakresie:

1) wykonywania rzemiosła na podstawie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła:

- a) w miejscowościach do 25 tysięcy mieszkańców — przy zatrudnieniu nie więcej niż jednego pracownika,
- b) w pozostałych miejscowościach — bez zatrudnienia pracownika,

2) wykonywania rzemiosła zaliczonego do grupy rzemiosł w zakresie materiałów budowlanych:

- a) jeżeli przedmiotem działalności jest wyłącznie produkcja cegły w rozmiarach nie przekraczających 1.200.000 sztuk rocznie,
- b) jeżeli przedmiotem działalności jest wyłącznie lub obok działalności wymienionej pod lit. a) produkcja pokryć dachowych, pustaków, płyt „suprema”, wykładzin ściennych oraz produkcja wyrobów betonarskich, z wyjątkiem nagrobków — przy zatrudnieniu nie więcej niż czterech pracowników,
- c) jeżeli przedmiotem działalności jest wyłącznie albo obok działalności wymienionej pod lit. a) lub b) wydobywanie i przerób kamienia gipsowego lub wapiennego — przy zatrudnieniu nie więcej niż dwóch pracowników,

3) wykonywania rzemiosła w rodzajach rzemiosł:

- a) wędliniarstwo — w zakresie produkcji wyrobów wędliniarskich, kuchmistrzostwo oraz piekarstwo,
- b) elektromechanika pojazdowa, rusznikarstwo, konserwowanie i naprawa przedmiotów zabytkowych i artystycznych oraz chemiczne czyszczenie i farbowanie — przy zatrudnieniu nie więcej niż jednego pracownika,

4) prowadzenia zakładów i punktów gastronomicznych, w których nie sprzedaje się napojów zawierających powyżej 18% alkoholu, oraz pensjonatów — przy zatrudnieniu nie więcej niż trzech, a w miejscowościach turystycznych — nie więcej niż czterech pracowników, licząc średnio w roku podatkowym w stosunku do liczby miesięcy, w których zakład (punkt) gastronomicz-

ny lub pensjonat był czynny; zwolnienie od podatków nie przysługuje w razie zatrudnienia jednocześnie więcej niż sześciu pracowników; ograniczenie zatrudnienia do liczby trzech lub czterech pracowników średnio w roku podatkowym nie dotyczy zakładów (punktów) gastronomicznych i pensjonatów sezonowych, czynnych przez okres nie dłuższy niż pięć miesięcy w roku podatkowym,

- 5) wykonywania transportu osobowego taksówkami przy użyciu jednego pojazdu.

2. Zwolnienie od podatków określone w ust. 1 pkt 4 nie obejmuje przychodów osiąganych w zakładach (punktach) gastronomicznych ze sprzedaży piwa.

3. Uruchomienie działalności w zakładzie rzemieślniczym, zakładzie (punkcie) gastronomicznym lub w pensjonacie nabytym, wdzierzawionym albo przejętym w użytkowanie na podstawie innego tytułu nie uważa się za uruchomienie nowej działalności, jeżeli zakład ten był czynny w okresie ostatnich pięciu lat.

4. Uruchomienie działalności w zakładzie rzemieślniczym nabytym od rzemieślnika przechodzącego na emeryturę lub rentę przez osobę wykszoloną na czeladnika uważa się za uruchomienie nowej działalności, jeżeli osoba ta podejmuje po raz pierwszy wykonywanie rzemiosła we własnym imieniu i nie jest spokrewniona z tym rzemieślnikiem. Warunek, aby nabywca był wykszoloną na czeladnika, nie dotyczy rzemiosł: metaloplastyki, kaflarstwa, garncarstwa, wytwarzania wyrobów ceramiki szlachetnej, rzeźbiarstwa w drewnie, kilimiarstwa, powroźnictwa, bielizniarstwa, krawiectwa lekkiego, wytwarzania pantofli i trepów, usługowego wędzenia ryb i mięsa, wytwarzania napojów chłodzących, zabawkarstwa, obsługi maszynowej produkcji rolniczej i ogrodniczej, magłowania, prania pierza i puchu, wypożyczania sprzętu i garderoby — jeżeli nabywca był zatrudniony w tym zakładzie rzemieślniczym co najmniej przez okres dwóch lat.

§ 2. 1. Zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) przysługuje podatnikom, którzy:

- 1) w okresie ostatnich pięciu lat nie prowadzili działalności zarobkowej w zakresie określonym w § 1 ust. 1,
- 2) mają uprawnienia do wykonywania działalności, wydane przez właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, zwany dalej „właściwym organem”,
- 3) przy wykonywaniu rzemiosła nie korzystają z usług osób nie zatrudnionych przez siebie ani z usług innych zakładów rzemieślniczych lub przedsiębiorstw, chyba że chodzi o usługi specjalistyczne, których rzemieślnik nie może wykonać we własnym zakresie,
- 4) nie wykonują innej działalności podlegającej podatkom obrotowemu lub opłacie skarbowej.

2. Warunek określony w ust. 1 pkt 1 nie ma zastosowania, jeżeli prowadzenie działalności zarobkowej było zwolnione od podatków (opłaty skarbowej) z mocy prawa.

3. Warunki określone w ust. 1 pkt 1 i 4 powinien spełniać również małżonek podatnika.

§ 3. 1. Przy ocenie uprawnienia do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) do liczby pracowników nie wlicza się członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem oraz emerytów lub rencistów — nie więcej niż dwóch, a w zakładzie rzemieślniczym ponadto:

- 1) osób zatrudnionych w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy, zgodnie z odrębnymi przepisami,
- 2) pracowników nie biorących bezpośredniego udziału w produkcji (sprzedaż wyrobów, utrzymywanie czystości, prowadzenie kasy), zatrudnionych w zakładach działających na podstawie zezwolenia na wykonywanie rzemiosła.

2. Zwolnienie od podatków stosuje się również, gdy nowo uruchomiona działalność, z wyjątkiem określonej w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. b), prowadzona jest przez wspólników, pod warunkiem, że wszyscy wspólnicy wymienieni są w dokumencie uprawnającym do prowadzenia działalności oraz że łączna liczba wspólników i zatrudnionych pracowników nie przekracza stanu zatrudnienia określonego dla poszczególnych rodzajów działalności. Poza tymi pracownikami mogą być zatrudnieni małżonek i członkowie rodziny tylko jednego ze wspólników.

§ 4. Zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) obejmuje okres:

- 1) trzech lat — w wypadkach określonych w § 1:
 - a) ust. 1 pkt 1 — w zakresie rzemiosła mechanika pojazdowa,
 - b) ust. 1 pkt 2 i 4, z wyjątkiem prowadzenia pensjonatów,
 - c) ust. 1 pkt 3 — w zakresie rzemiosła piekarstwo,
- 2) jednego roku — w wypadku określonym w § 1 ust. 1 pkt 5,
- 3) dwóch lat — w pozostałych wypadkach,

licząc od dnia rozpoczęcia przez podatnika nowo uruchomionej działalności.

§ 5. Podatnicy zwolnieni od podatków obowiązani są do zgłaszania obowiązku podatkowego na każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem i uiszczenia opłaty związanej z tym zgłoszeniem. Obowiązek ten nie dotyczy podatników wykonujących rzemiosło na podstawie potwierdzenia zgłoszenia, jeżeli spełnialiby warunki do pobierania od nich z tego tytułu opłaty skarbowej.

§ 6. W okresie zwolnienia od podatków podatnik zwolniony jest od przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym obowiązków dotyczących prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych oraz deklaracji o obrocie i dochodzie.

§ 7. Zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) następuje na podstawie decyzji właściwego organu na pisemny wniosek podatnika, zgłoszony temu organowi równocześnie ze złożeniem po raz pierwszy deklaracji w sprawie zgłoszenia obowiązku podatkowego w podatkach obrotowym i dochodowym, bądź po złożeniu wniosku o wydanie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła, jeżeli po-

datnik spełnia warunki do opłacania z tego tytułu opłaty skarbowej. We wniosku o zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) podatnik powinien złożyć oświadczenie, że spełnia warunki do zwolnienia określone w rozporządzeniu dla danego rodzaju działalności. Właściwy organ wydaje decyzję w terminie dwóch tygodni od dnia złożenia wniosku.

§ 8. 1. Podatnik obowiązany jest zawiadomić pisemnie właściwy organ o utracie warunków do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) najpóźniej w terminie siedmiu dni od dnia powstania okoliczności powodujących utratę warunków do zwolnienia. Jeżeli utrata warunków ma nastąpić na skutek zatrudnienia dodatkowej osoby, podatnik jest obowiązany dokonać zawiadomienia najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia pracy przez tę osobę.

2. Podatnik, który w terminie określonym w ust. 1 zawiadomi właściwy organ o utracie warunków do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej), traci prawo do tego zwolnienia, poczynając od miesiąca, w którym utracił te warunki.

3. Podatnik, który nie dopełnił obowiązku terminowego zawiadomienia właściwego organu o utracie warunków do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej), traci prawo do tego zwolnienia, poczynając od roku podatkowego, w którym utracił te warunki.

4. Podatnik, który wprowadził właściwy organ w błąd co do spełnienia warunków, od których uzależnione jest zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej), traci prawo do tego zwolnienia za cały okres działalności.

§ 9. 1. W razie przerwy w prowadzeniu działalności spowodowanej chorobą lub powołaniem na ćwiczenia wojskowe, która trwała nieprzerwanie co najmniej dwa miesiące, okres zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) przedłuża się o cały okres przerwy, jeżeli podatnik lub osoba działająca w jego imieniu zawiadomi właściwy organ o tej przerwie w terminie siedmiu dni od dnia jej rozpoczęcia i od dnia jej zakończenia.

2. Innych przerw niż spowodowane okolicznościami, o których mowa w ust. 1, nie odlicza się od okresu zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej).

§ 10. 1. Przekroczenie przez podatnika w ciągu roku podatkowego rozmiarów produkcji cegły określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 lit. a) nie powoduje utraty warunków do zwolnienia od podatków w zakresie przychodów osiągniętych w tych rozmiarach.

2. Od ilości cegły przekraczającej rozmiary produkcji określone w § 1 ust. 1 pkt 2 lit. a) pobiera się zryczałtowany podatek obrotowy i dochodowy w wysokości 0,30 zł od jednej sztuki cegły, a w razie usługowego wypału cegły surowej — w wysokości 0,20 zł od jednej sztuki cegły.

3. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, obowiązani są w terminie do dnia 12 miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło przekroczenie rozmiarów produkcji, składać bez wezwania właściwemu organowi deklarację o ilości wyprodukowanych sztuk cegły ponad rozmiary produkcji określone w § 1 ust. 1 pkt 2 lit. a) oraz wpłacić w tym terminie zryczałtowany podatek od tej ilości.

§ 11. 1. Podatnicy prowadzący zakłady (punkty) gastronomiczne i korzystający ze zwolnienia określonego w

§ 1 ust. 1 pkt 4 opłacają od obrotów osiągniętych ze sprzedaży piwa zryczałtowany podatek obrotowy i dochodowy w wysokości:

- 1) 6% — jeżeli prowadzą zakład zaliczony do IV lub V kategorii,
- 2) 7% — jeżeli prowadzą zakład zaliczony do III kategorii,
- 3) 9% — jeżeli prowadzą zakład zaliczony do II kategorii,
- 4) 11% — jeżeli prowadzą zakład zaliczony do I kategorii.

2. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, obowiązani są w terminie do dnia 12 miesiąca następującego po miesiącu, w którym osiągnęli przychody ze sprzedaży piwa, składać bez wezwania właściwemu organowi deklarację o wysokości osiągniętego z tej sprzedaży obrotu i wpłacić w tym terminie zryczałtowany podatek od tego obrotu.

§ 12. Podatnicy, którzy bez usprawiedliwionych przyczyn nie dopełnili obowiązku terminowego złożenia po raz pierwszy deklaracji, o których mowa w § 10 ust. 3 i § 11 ust. 2, tracą prawo do zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej), poczynając od roku podatkowego, w którym nie dopełnili tego obowiązku.

§ 13. Zwalnia się na okres dwóch lat, licząc od dnia rozpoczęcia działalności w nowo założonym zakładzie, od podatku od nieruchomości budynku lub ich części zajęte przez właścicieli na nowo założone zakłady rzemieślnicze, należące do grupy rzemiosł w zakresie materiałów budowlanych, oraz od podatku od lokali — lokale zajęte na takie zakłady, jeżeli przedmiotem działalności jest produkcja materiałów budowlanych określonych w § 1 ust. 1 pkt 2.

§ 14. W wypadkach uzasadnionych potrzebami miejscowymi terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może:

- 1) rozszerzyć zasięg stosowania zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) określonego:
 - a) w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) — na niektóre grupy rzemieślników w miejscowościach liczących ponad 25 tysięcy mieszkańców, z tym że w miastach liczących ponad 100 tysięcy mieszkańców — tylko na terenach peryferyjnych,
 - b) w § 1 ust. 1 pkt 3 lit. a) — na zakłady wędliniarskie w zakresie produkcji wędlin,
- 2) przedłużyć do trzech lat okres zwolnienia od podatków z tytułu uruchomienia nowej działalności w zakresie prowadzenia zakładów wędliniarskich i kuchmistrzowskich.

§ 15. 1. Zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej) przewidziane rozporządzeniem stosuje się poczynając od roku podatkowego 1978.

2. Wnioski o zwolnienie od podatków (opłaty skarbowej) podatników, którzy uruchomili w 1978 r. przed wejściem w życie rozporządzenia nową działalność określoną w § 1 ust. 1, powinny być złożone w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 16. 1. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 5 czerwca 1973 r. w sprawie zwolnienia od podatków i opłaty skarbowej podatników osiągających przychody z niektórych nowo założonych zakładów rzemieślniczych i gastronomicznych (Dz. U. z 1973 r. Nr 24, poz. 141, z 1974 r. Nr 10, poz. 62 i z 1976 r. Nr 17, poz. 107).

2. W stosunku do podatników zwolnionych od podatków na podstawie przepisów rozporządzenia wymienionego

w ust. 1 w wypadkach, gdy decyzja w sprawie zwolnienia obejmuje okres po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie przepisy dotychczasowe, a ponadto przepisy niniejszego rozporządzenia, jeżeli są korzystniejsze dla podatnika, z wyjątkiem okresu zwolnienia od podatków (opłaty skarbowej).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

48

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 kwietnia 1978 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podatków obrotowego i dochodowego.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 338 i z 1976 r. Nr 40, poz. 232) oraz art. 13 i 20 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339 i z 1976 r. Nr 40, poz. 231) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1976 r. w sprawie podatków obrotowego i dochodowego (Dz. U. Nr 42, poz. 255) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 po wyrazie „agentów” wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem i na końcu dodaje się wyrazy „oraz osób zajmujących się wytwórczością ludową i artystyczną”;

2) w § 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za koszty uzyskania przychodów uznaje się:

1) wydatki na nabycie przedmiotów majątkowych w celu wymiany zużytych przedmiotów:

a) jeżeli jednostkowy koszt nabycia przedmiotu nie przekracza 2.000 zł,

b) w zakładach przemysłu gastronomicznego i usług hotelarskich — w stosunku do przedmiotów majątkowych przeznaczonych do bezpośredniej działalności tych zakładów — jeżeli jednostkowy koszt nabycia przedmiotu nie przekracza 30.000 zł;

2) odpisy na zużycie przedmiotów majątkowych, jeżeli wydatki na ich nabycie nie są uznane za koszty uzyskania przychodów.”;

3) w § 7 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przy ustalaniu dochodu ze sprzedaży rzeczy, o których mowa w art. 13 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym, zmniejsza się koszty ich na-

bycia lub wytworzenia o wartość odpisów na zużycie za okres po dniu 31 grudnia 1976 r.”;

4) w § 8 ust. 1:

a) w pkt 13 po wyrazie „członków” dodaje się wyraz „załogi”;

b) dodaje się pkt 15—17 w brzmieniu:

„15) ze sprzedaży towarów nabytych w Przedsiębiorstwie Handlu Zagranicznego „Baltona” za zagraniczne środki płatnicze przez osoby nie wymienione w pkt 13, jeżeli łączny obrót ze sprzedaży nie przekracza kwoty 36.000 zł rocznie,

16) ze sprzedaży przez rolników kopalni wydobytych z gruntów wchodzących w skład prowadzonego gospodarstwa rolnego, jeżeli do przychodów z tej sprzedaży stosuje się przepisy o podatku gruntowym, a działalność w tym zakresie nie jest rzemiosłem,

17) z prowadzenia żłobków i przedszkoli w mieszkaniach najwyżej dla 4 dzieci”;

5) w § 9:

a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osiągają w roku podatkowym obrót z tytułu wykonywania rzemiosła nie przekraczający 120.000 zł, a z tytułu prowadzenia zakładów gastronomicznych czynnych sezonowo — 180.000 zł, a czynnych przez cały rok 270.000 zł”.

b) w ust. 3 po wyrazie „osoby” dodaje się wyraz „młodocianej” oraz liczbę „110.000” zastępuje się liczbą „180.000”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*